

Uit

De jazz is mijn redding

De jazz is haar redding geweest, zegt de Amerikaanse zangeres Mitzi Zilka. Haar echtscheiding was een keerpunt in haar leven. Als zij niet iets positiefs zou oppakken, zou ze ongetwijfeld iets negatiefs gaan doen. Zoals drinken. Dus ging ze jazz zingen. Voor die muziek had ze eigenlijk als kind al gekozen. Ze staat vandaag voor het eerst in Europa op het podium, namelijk in Desafinado te Middelburg. Het kwartet van Amina Figarova staat haar bij

Mitzi Zilka: „In de jazz is geen enkele uitvoering hetzelfde.“

Mitzi Zilka, in 1957 geboren in Portland in de Amerikaanse staat Oregon, luisterde als twaalfjarige naar de muziek van Billie Holiday (1915-1959) en Sarah Vaughn en raakte daar door helemaal in de ban van de jazz. Ze hoorde woorden met een emotionele geladenheid die de leefwereld van een meisje in die leeftijd ver te buiten gaat, maar haar toch aangreep. Het was muziek uit voorbije tijd, want eind jaren zestig en begin jaren zeventig luisterde de jeugd naar rock, pop en protestsongs. Dat deden haar vrienden ook. Dus sloop ze meestal alleen allerlei jazzclubs binnen. Zo zag ze Miles Davies en Dizzy Gillespie.

Het gezin verhuisde in 1960 naar Los Angeles. Mitzi zong mee in musicals en nam deel aan talentenjachten. Tijdens een van de wedstrijden liep ze een ernstige mentale knauw op. Ze begon het lied met de verkeerde noot en zong het geheel in de verkeerde toonaard, ter-

wijl de begeleiding ongehinderd op eigen voet voortging. Met luid boegeroep is ze van het podium gejuwd. Vernederende opmerkingen waren haar deel.

„Dat heeft me behoorlijk getraumatiseerd, maar je gaat door“, zegt ze fel.

Voor de Beach Boys heeft ze achtergrond zang verzorgd. „De echte hoge noten zijn van mij“, zegt de sopraan, die haar klassieke opleiding niet onder stoelen of banken steekt. Drie jaar heeft een Italiaanse leraar haar stem ontwikkeld, geleerd hoe te ademen, de klinkers goed te laten uitkomen. Maar het leven ging met haar op de loop. School, huwelijk, kinderen. De muziek verdween op de achtergrond. Tot haar echtscheiding.

Ze kwam in contact met Peter Boc, pianist in de band van zanger/gitarist Robert Cray en een vruchtbare samenwerking ontstond. Hij stimuleerde haar te schrijven en zij maakte een eigen tekst op het instrumentale

nummer *Monk's mood* van pianist Thelonious Monk. Als *Beamtime voicings (Monk's mood)* verschijnt het resultaat in 2001 op haar eerste cd *Two sugars*. Daarop staan nog meer instrumentale standards die ze zelf van tekst heeft voorzien: *I will remember (Lament)*, *Bring me love (Lady Bird)*, *You smiled at me (Blue Bossa)* en *Wake-up Teacup (Pent Up House)*.

In 2004 verschijnt haar tweede cd *Something good*. Ook daarop staan weer *You smiled at me (Blue Bossa)* en *Bring me love (Lady Bird)* en opmerkelijk twee versies van *It don't mean a thing if it ain't got that swing* van Duke Ellington en Irving Mills. Want dat is het mooie van jazz, vindt Mitzi. Geen enkele uitvoering is hetzelfde.

„Bij één vertolking hoor je een verhaal en wanneer een ander het zingt denk je, waarom heb ik niet aan die mogelijkheid gedacht. Het lied krijgt een nieuw

leven. Dat kan nergens zoals bij de jazz.“ Ook het gemeenschapsgevoel spreekt haar aan. Daarop mocht een sterk beroep worden gedaan bij een optreden met begeleiding van een groep die je niet kent, zoals vanavond.

„Maar het belangrijkste is dat ik mensen emotioneel kan bereiken.“

Dat probeert ze vanavond met een programma dat bestaat uit repertoire van haar twee cd's, verder latin-jazz zoals bossa en samba, wat bigband en bebop en een nieuw nummer *Winging under suns eye (Look to the sky)*, dat nog niet is opgenomen. Het kwartet van Amina Figarova (piano) bestaat verder uit Bart Platteau (fluiten), Chris Strik (drums) en Sven Happel (bas).

Hans Tabbers

Mitzi Zilka zingt vandaag met het kwartet van Amina Figarova in Desafinado Middelburg. Aanvang: 21.00 uur.

Translation Dutch newspaper article
PZC 19 July 2006

Jazz is my saviour

Jazz has been my saviour, says American singer Mitzi Zilka. Her divorce was the turnaround point in her life. She had a choice to make, either pick-up something positive or something negative. So she started back to sing jazz. She had already chosen this music as a child. And today for the first time she will be on stage in Europe, namely Desafinado in Middelburg. Amina Figarova's Quartet will accompany her.

Mitzi Zilka was born in Portland in the American state of Oregon. As a preteen she listened to the music of Billie Holiday (1915-1959) and Sarah Vaughn and became completely in the ban of jazz. She heard words with an emotional tension that were hard to comprehend for a girl of that age, but they still caught hold of her. It was music from a foregone era, because in the early seventies young people listened to rock, pop and protest songs. That's what her friends did too. So she slipped into jazz clubs by herself. That's how she saw Miles Davis and Dizzy Gillespie.

In 1968 the family moved to Los Angeles. Mitzi sang in musicals and took part in talent quests. At one of these contests she received a serious blow. She started her song on the wrong note and sang it entirely in the wrong key, while the band undisturbed played on. She was booed off the stage. Humiliating remarks were thrown at her. "That really traumatised me," she says. For the Beach Boys she provided background vocals. "Some of those real high notes are mine", says the soprano, who doesn't hide her classical training. Three years with an Italian opera teacher who helped developed her voice. She learned how to breathe and make the vowels come out properly. But life went on - school, marriage and children. The music disappeared into the background until her divorce.

Zilka met Peter Boe, pianist in the band of singer/guitarist Robert Cray and a fruitful collaboration developed. He encouraged her to write and she made her own lyrics for the instrumental number *Monk's Mood* by pianist Thelonious Monk. In 2001 *Beamtime Voicings (Monk's Mood)* appears on her first CD *Two Sugars*. On it appeared even more instrumental standards with her lyrics: *I Will Remember (Lament)*, *Bring Me Love (Ladybird)*, *You Smiled At Me (Blue Bossa)* and *Wake-Up Teacup (Pent-up House)*.

In 2004 came the release of her second CD *Something Good*. Also here *Smiled At Me (Blue Bossa)* and *Bring Me Love (Ladybird)* appear again but with different treatments and remarkably two versions of *It Don't Mean A Thing If It Ain't Got That Swing* by Duke Ellington and Irving Mills. Because that's the nice bit of jazz, finds Mitzi, no one performance is the same. "With one rendition you hear a story and when someone else sings it you think, why didn't I think of that possibility. The song gets a new life. That only can happen with jazz."

Zilka sings to communicate. "The most important part is to reach people emotionally." Tonight she will perform a program that consists of a repertoire from her two CDs as well as Latin-jazz like bossa and samba, some big band and bebop tunes and a new number *Winging Under Suns Eye (Look To The Sky)* that hasn't been recorded. The Amina Figarova Quartet consists of Amina Figarova (piano), Bart Platteau (flutes), Chris Strik (drums) and Sven Happel (bass).

Hans Tabbers

Mitzi Zilka sings tonight with the Amina Figarova Quartet in Desafinado Middelburg. Starts: 21.00hrs.